

Vážení čtenáři právě vychází číslo 6/2018 časopisu MRAVENČÍ LISTY. Snad s námi budete spokojeni i tentokrát a přejeme vám potěšení z našeho čtení. V úvodu si připomeneme významné dny, které si spolu s námi můžete oslavit.

1. 6.	Mezinárodní den dětí
2. 6.	Mezinárodní den čistého ovzduší
4. 6.	Mezinárodní den dětí, které se staly obětí agrese
5. 6.	Mezinárodní den ptačího zpěvu
5. 6.	Den rozvoje a vzdělání dospělých
5. 6.	Světový den životního prostředí
8. 6.	Mezinárodní den oceánů
12. 6.	Světový den proti dětské práci
14. 6.	Světový den dárců krve
15. 6.	Mezinárodní den odpůrců vojenské služby
16. 6.	Den afrického dítěte
16. 6.	Evropský den židovské kultury
17. 6.	Světový den sdělovacích prostředků
17. 6.	Mezinárodní den proti rozšiřování pouští a sucha
20. 6.	Světový den uprchlíků
21. 6.	Evropský den hudby
21. 6.	Den hrdosti
21. 6.	Mezinárodní den trpaslíků

23. 6.	OSN pro den veřejné služby
23. 6.	Světový den házené
23. 6.	Mezinárodní olympijský den
26. 6.	Mezinárodní den podpory obětem násilí (mučení)
26. 6.	Mezinárodní den boje proti drogám a nezákonnému obchodování s nimi
27. 6.	Den politických vězňů
27. 6.	Světový den rybářství

14. 6. Světový den dárců krve

Mezinárodní federace Červeného kříže a Červeného půlměsíce, Mezinárodní federace dárců krve a Mezinárodní společnosti transfúzního lékařství, všechny tyto organizace se spojily a vznesly myšlenku vyhlášení Světového dne dárců krve a tím by poděkovala všem, kteří darují krev, protože právě dárce krve zachraňují denně mnoho životů po celém světě.

15. 6. Mezinárodní den odpůrců vojenské služby

"Mezinárodní den odpůrců vojenské služby sahá zřejmě do daleké historie. V dnešní době je v České republice tento den spíše připomínkou dob, kdy jsme neměli profesionální armádu a muži museli nastupovat do vojenské služby povinně. Samozřejmě existovalo určité procento mužů, kteří odmítali nastoupit a řešili to různými způsoby. Důvody k nenastoupení do vojenské služby byly různé, ať už náboženské či morální nebo prostě z vnitřního přesvědčení. Vyhnout se vojenské službě –

nebo lidově dostání "modré knížky" se řešilo úplatky u lékařů, aby potvrdili neschopnost vojenské služby, důvody pro tyto činy byly jasné – nenastoupení základní vojenské služby byl za dob ČSSR trestný čin."

27. 6. Den politických vězňů

Na počest popravených a umučených politických vězňů vznikl Den politických vězňů, který si každý rok připomínáme. Na počest těchto obětí se pokládají věnce na čestných pohřebištích.

27. 6. Světový den rybářství

Světový den rybářství si připomínají právě 27. června Svazy rybářů či rybářská sdružení po celém světě. Rybáři tento den slaví většinou při setkáních, kde se zároveň pořádají i semináře, doprovodné kulturní programy a výstavy, přičemž snahou je upozornit na důležitost zachování světového rybolovu, a hlavně jeho udržitelný rozvoj.

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence

Jak jsem slavila v Plzni – 5. 5.

Už je to drahně let co skončila jedna z nejstrašnějších válek – 2. Světová válka. Bylo to 8. 5. 1945. A já jsem měla možnost být přítomna 5. 5. 2018 v Plzni na Slavnostech svobody. Ulicemi Plzně projížděly tanky U. S. Army. Na tancích jeli jak „prostí“ vojáci, tak generálové. Spolu s nimi jeli na vozech jejich manželky, někdy také děti. Konvojem projížděly i armádní vozy britské armády se svými skotskými kroji, hráli na dudy skotští vojáci. Mávali jsme všichni a odměnou nám byly vlajky, patrony a žvýkačky. Atmosféra byla úžasná, fialový bez na tancích dojímal. Nad hlavami nám přelétlo pár Gripenů. Myslím si, že nejen pro pamětníky, ale i pro nás všechny ostatní to byl krásný zážitek.

Český rozhlas

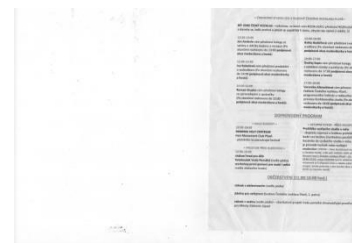
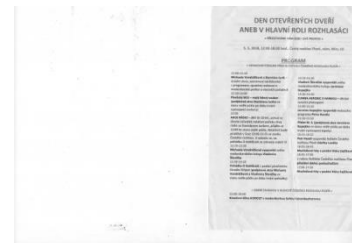
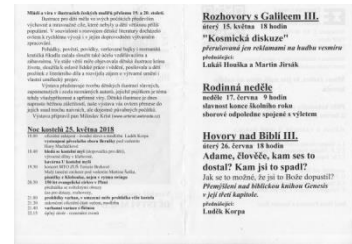
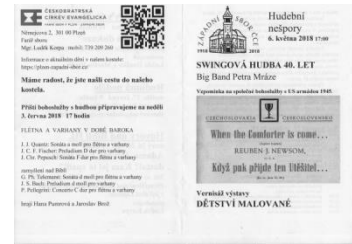
V 17. 00 5. 5. 2018 se mi také podařilo dostat na den otevřených dveří Českého rozhlasu Plzeň. Naslouchala jsem hodinu debatě ředitele rozhlasu a jeho zaměstnanců. Dozvěděla jsem se mnoho věcí. Například to, že Český rozhlas otevře svoje vysílání v Karlových Varech a spoustu jiných zajímavostí. Měla jsem i štěstí, že debatu vedla moje oblíbená moderátorka, kterou už přes 10 let poslouchám na Country rádiu a podařilo se mi i získat jejich pár podpisů. Snad ji znáte také – jmenuje se Veronika Albrechtová. Bylo to moc pěkně strávené odpoledne.

6. 5.

V neděli, den poté, jsem se vydala na plzeňské Náměstí Republiky. Bylo to na doporučení mojí sestřence,

kteřá mě pozvala na koncert Slavností svobody, kde zpívala její žačka z konzervatoře. Hrál tam několik kapel a nejvíce se mi líbily písničky od Evy Olmerové. Pak jsem ještě se svojí tetou omrkla vojenská ležení o ulici níže. Bylo zajímavé nejvíce asi to, že tam armáda měla i své vlastní kino. No a po porci borůvkové zmrzliny jsem zamířila na Hudební nešpory. Bylo to v kostele církve Evangelické (u Jižního předměstí). Hrála se swingová hudba čtyřicátých let a kapela se jmenovala Big Band Petra Mráze. Koncert doprovázela bohoslužba pro U.S. armádu 1945 a proběhla zde i vernisáž výstavy Děťství malované. Akcí bude v tomto kostele spousta a vy si můžete vybrat.

No a takto jsem trávila víkend v Plzni.

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci

Společenský den

Ve středu 30. května se pořádal v Mravenci společenský den. Paní ředitelka nám představila bohaté menu, které se toho dne podávalo. Dopoledne toho dne nešel proud, takže se kotlíkový guláš právě hodil. Byl k obědu. Přidávali jsme do něj brambory a všelijaká koření a Slovenský guláš se opravdu povedl. Ze všech jídel posledních společenských dnů se tenhle povedl opravdu nejlépe. Opravdu jsem si pochutnal a nejen já. Také ostatní byli více než spokojeni. Dokonce jsem si byl přidat, což u mě vzhledem k mé váze nebývá obvyklé. Ale to nebylo všechno. K večeři byl špíz. Naše kuchařky, tedy paní ředitelka Plachá s paní sociální Máchovou jej udělaly ve sporáku protože asi od dvou hodin již šel elektrický proud. Ten špíz byl také moc dobrý. Maso měkké a přísady jakbysmet. Měli jsme ještě šlehačkový pohár s jahodou, pudinkem, šlehačkou a zmrzlinou, který byl taktéž velmi lahodný. Potom jsme dostali ještě koláč s tvarohem a rybízem a kousek štrůdlu. To poslední jsme si ale na radu paní ředitelky nechali na snídani na druhý den. Zapíjeli jsme drinkem s citrónem a pomerančem.

Dne 29. 5. se opékaly v podvečer vuřty. Za praskání táboráku jsme společně všichni poseděli a prožili příjemný večer.

1. 6. Mezinárodní den dětí

Mezinárodní den dětí (MDD) se poprvé slavil ve více zemích až roku 1950. MDD je dnem kdy se po celém světě pro děti konají

různé zábavné akce, hry nebo sportovní hry.

Je třeba upozornit na práva a potřeby dětí, se kterými je v dnešní době často jednáno jako s dospělými. Jedním ze smyslů Mezinárodního dne dětí je, že rodina by měla být pohromadě a věnovat se sama sobě, přece všichni známe přísloví – kdo si hraje – nezlobí.

Po celé České republice se každoročně v tento den konají různé společenské a sportovní akce, spojené často s výběrem finančních prostředků na podporu charitativních organizací. Historie dne dětí započíná rokem 1950, kdy více než 50 zemí z celého světa uposlechlo výzvy Mezinárodní demokratické federace žen, Mezinárodní odborového sdružení učitelů a Světové federace demokratické mládeže.

Pro děti samotné je pak jejich univerzální svátek příležitostí ke strávení dne plného zábavy, zajímavých akcí, legrace či volnějšího přístupu pedagogů ve škole. Na tento den se pečlivě připravují zoologické zahrady, které mají pro děti připravený pestrý program, myslí na ně i v obchodních centrech a mnoho akcí je v tento den také pro děti zdarma. Pro rodiče je pak den dětí příležitostí pro zamyšlení se nad společným soužitím s dětmi, nad jejich budoucností či pro prosté pohlazení těch nejmenších a jejich uchopení do láskyplné náruče. Vždyť co jiného než děti náš život obohacují a dělají svět krásnějším a smysluplnějším.

Konec školního roku 2018

Jak bude vypadat státní maturita v roce 2018? Seznamte se s obsahem státní i profilové maturity, stáhněte si vzorové i ostré testy CERMAT, zjistěte informace o termínech, obsahu a kritériích hodnocení společné části státní maturity pro letošní rok. Jak postupovat v případě, že maturitu neuděláte, jak a kde požádat o přezkoumání průběhu a výsledku zkoušky, jak je to s opravnými zkouškami.

Začátek hlavních prázdnin 2.7.2018

EXPERIMENT PROFESORA ROUSSE

Karel Čapek

“Vzkvétá. Krize našeho obchodu. Politický kšeft.” “Hm. Úřad.” “Prosím který?” “To je jedno. Řekněte nějaké slovo, rychle!” “Kdybyste ráčil snad říci úřady...” “Well. Úřady!” “Příslušné,” vyhrkl radostně mužík. “Kladivo!” “Kleště. Tahat odpověď kleštěmi. Rozbil mu kladivem hlavu.” “Curious,” bručel učenec. “Krev!” “Rdít se do krve. Krev nevinně prolítá. Dějiny psané krví.” “Oheň!” “Ohněm a mečem. Čacký hasič. Plamenná řeč. Mene tekel.” “To je divný kejz,” řekl profesor zaraženě. “Tak ještě jednou. Vy muži, vy musíte říkat jenom tu první představu, víte? Jen to, co se vám automaticky vybaví, když slyšíte slovo. Go on. Ruka!” “Bratrská nebo pomocná. Třímá prapor. Se zaťatými pěstmi. Nečisté ruce. Klepnout přes prsty.” “Oči!” “Oči soudné veřejnosti. Sůl v očích. Sejmout blány. Očitý svědek. Písek do očí. Nevinná dětská očka. Vytřít zrak.” “Ne tak mnoho! Pivo!” “Řízný ležák. Démon alkohol.” “Hudba!” “Hudba budoucnosti. Osvědčená kapela. Národ hudebníků. Luzné zvuky. Koncert velmocí. Šalmaje míru. Národní hymny.” “Láhev!” “Vitriol. Nešťastná láska. V nemocnici za strašných bolestí podlehla.” “Jed!” “Jedem a žlučí. Otravování studní.” C. G. Rouss se zadrblal na hlavě. “Never heard that. Tak znovu, prosím. Já bych vás, pánové, chtěl upozornit, že se vždycky začíná od ... eh, od takových plain, obyčejných věcí, aby se našel ten hlavní interest a profession toho muže. Tak dál: Účet!” “Účet dějin. Zúčtovat s nepřáteli. Spadá na účet našich odpůrců.” “Hm. Papír!” “Papír se rdí hanbou,” prohlásil mužík energicky. “Cenné

papíry. Papír snese všecko.” “Bless you,” děl učenec nakvašeně. “Kámen!” “Hodit kamenem. Kámen náhrobní. Věchnaja paměť,” řekl pokusný muž vřele. “Ave, anima pia.” “Vůz!” “Triumfální vůz. Kolesa osudu. Vůz záchranné stanice. Bohatě dekorovaný vůz s alegorickou scénou.” “Aha,” zvolal C. G. Rouss. “That’s it! Obzor!” “Zachmuřený,” řekl stařík s živým potěšením. “Nové mraky na politickém obzoru. Uzoučký obzor. Otevírat nové obzory.” “Zbraně!” “Nekalé zbraně. V plné zbroji. S vlajíci prapory. Vpadnout do zad. Otrávený šíp,” drmolil pokusný muž nadšeně. “Z boje neustoupíme. Bitevní vřava. Volební boj.” “Živel!” “Rozkacené živly. Živelný odpor. Nekalé živly. Živili junáci! Živio!” “Tak dost,” zadržel ho C. G. Rouss. “Člověče, vy jste od novin, že?” “Ano prosím,” řekl pokusný muž horlivě. “Už třicet let. Já jsem redaktor Vašátko.” “Já děkuju,” uklonil se suše náš slovutný americký krajan. “Finished, gentlemen. Analajzováním představ toho muže bychom – eh, bychom zjistili, že on je jeden žurnalista. Já myslím, že by bylo zbytečné dělat ten experiment dál. It would only waste our time. Já prosím, ten experiment se nepodařil. So sorry, gentlemen.” * “Koukejme,” zvolal večer v redakci pan Vašátko, prohlížeje redakční papíry, “tak policie hlásí, že našla mrtvolu toho Josefa Čepelky; byl zakopán u plotu na zahradě toho Suchánka, a pod ním našli zakrvácený pytel. Vidíte, on to ten Rouss přece jen dobře uhodl! To byste, pane kolego, nevěřil: já jsem mu neřekl ani slova o novinách, a on úplně přesně poznal, že jsem novinář. Pánové, řekl, máte před sebou zasloužilého, vynikajícího žurnalistu – – Však jsem napsal v referátě o jeho přednášce:

Vývody našeho proslulého krajana byly přijaty s lichotivým uznáním našich odborných kruhů. Počkejte, to bych měl stylisticky upravit: Zajímavé vývody našeho proslulého krajana byly po zásluze přijaty s živým a lichotivým uznáním našich odborných kruhů. Tak to má být.”

ZTRACENÝ DOPIS

Karel Čapek

“Boženko,” řekl pan ministr své choti, nabíraje si důkladnou dávku salátu, “dnes odpoledne jsem dostal dopis, to tě bude zajímat. Musím to předložit ministerské radě. Kdyby to vyšlo ven, byla by jedna politická strana v pořádné bryndě. Na, podívej se na to,” děl pan ministr, sahaje nejprve do levé náprsní kapsy a potom do pravé. “Počkej, kampak jsem to,” bručel pan ministr, hmataje znovu do levé náprsní kapsy; načež položil vidličku a začal hrabat oběma rukama ve všech ostatních kapsách. Pozorný divák by přitom shledal, že takový ministr má stejně překvapující počet kapes na všemožných částech a stranách těla jako každý jiný řádný muž; že v nich má klíče, tužky, notesy, večerníky, tobolky, úřední lejstra, hodinky, párátka, nůž, hřeben, staré dopisy, kapesník, sirky, staré vstupenky do kina, plnicí péro a četné jiné předměty denní potřeby; a že hrabaje se v kapsách mumlá “kampak jsem to dal”, “to jsem blázen”, “počkejme”, tak jako by činil každý jiný lidský tvor, hrabající se ve svých vlastních kapsách.

Redakční rada: Milan Pulec,
Edita Černá